

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupeného JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Slezská 36, Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 10. 2014, č. j. CPR-10853-6/ČJ-2014-930310-V242, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 1. 2015, č. j. 1 A 58/2014 – 26,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 6. 1. 2015, č. j. 1 A 58/2014 – 26, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 10. 2014, č. j. CPR-10853-6/ČJ-2014-930310-V242, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 10. 6. 2014, č. j. KRPA - 495283-45/ČJ-2013-000022. Uvedeným rozhodnutím bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 a § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na jeden rok. Doba k vycestování žalobce z území České republiky byla stanovena do 40 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Rozsudek městského soudu napadl žalobce (dále „stěžovatel“) včasnou kasační stížností, ve které současně požádal o přiznání jejího odkladného účinku. V rámci odůvodnění této žádosti uvedl, že v důsledku správního rozhodnutí mu bude ukončen pobyt na území České republiky a bude nucen odcestovat zpět na Ukrajinu, kde mu díky vyhrocené politické situaci hrozí nasazení do válečných operací. V případě návratu do země původu se proto obává o své zdraví a život, přičemž poznamenává, že následné rozhodnutí zdejšího soudu by bylo jen akademickým bez reálné možnosti zvrátit následky správního vyhoštění. Poukazuje rovněž na újmu, kterou správní vyhoštění způsobuje jemu i jeho rodině a má za to, že by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s žádným veřejným zájmem.

Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stručně vyjádřila a podotkla, že s jeho přiznáním nesouhlasí. Upozorňuje, že stěžovateli bylo správní vyhoštění uloženo z důvodu opakovaného porušení právních předpisů, a je tudíž žádoucí. Domnívá se, že přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s veřejným zájmem.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud nevylučuje, že stěžovatelovo nucené vycestování do země původu v průběhu řízení o kasační stížnosti by mohlo zasáhnout do jeho práva na spravedlivý proces. Z judikatury zdejšího soudu totiž vyplývá, že může být pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o kasační stížnosti a to i v případě, kdy je v řízení zastoupen advokátem. Nelze totiž přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (obdobně zdejší soud argumentoval např. již v usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73 /2011 – 100).

Za této situace Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že okamžitý výkon rozhodnutí o správním vyhoštění by představoval pro stěžovatele reálné riziko naznačené zásadní újmy. Naproti tomu nelze z řízení před správním orgánem i soudem, jakož ani z jiných okolností, dovodit, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být nositelem rizika vzniku jakékoli újmy třetím osobám.

Důvod pro udělení správního vyhoštění v dané věci (nelegální pobyt stěžovatele na území ČR i přes opakovaně uložené správní vyhoštění) jistě nelze bagatelizovat, nicméně v posuzované věci není významnější, než úcta k právu stěžovatele na spravedlivý a řádný proces. Toto ústavně chráněné hledisko proto zásadně zpochybňuje možnost negativního vlivu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti na veřejný zájem.

Pro úplnost lze doplnit, že podstatná pro přiznání odkladného účinku naopak není potenciální hrozba vyplývající z plnění branné povinnosti v zemi původu, a to ani tehdy, pokud by výkon vojenské služby byl spojen s rizikem účasti při bojových akcích ve válečném konfliktu. Plnění branné povinnosti totiž není, bez přistoupení dalších specifických okolností, důvodem k aplikaci zásady *non-refoulement* (a contrario § 179 odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců), k jejímuž uplatnění by si musel soud vytvořit přiznáním odkladného účinku prostor.

Nejvyšší správní soud na závěr dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto meritorně. V této souvislosti lze poukázat na

pokračování

usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publikováno pod č. 1072/2007 Sb. NSS, dostupné z www.nssoud.cz, v němž zdejší soud vyložil, že „rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé“. Mimoto je třeba upozornit na § 73 odst. 5 s. ř. s., podle něhož „usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly“.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 odst. 1 s. ř. s. tak, že kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku městského soudu přiznal odkladný účinek. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se nyní pozastavují veškeré účinky napadeného rozsudku městského soudu. Vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného má podle § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců odkladný účinek ze zákona, fakticky se tak do meritorního rozhodnutí o samotné kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo stěžovatelce pravomocně uloženo správní vyhoštění.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu